

Переукладено угоду про партнерство та співробітництво з Університетом Томаса Бата м. Злін (Чехія). Науковцями факультету кібернетики (проф. Джунь Й.В., доц. Круліковський Б.Б., ст.в. Суховецький І.О.) подано до збірника наукових праць міжнародної конференції чеського ВНЗ доповіді з питань інформаційної безпеки. У наступному навчальному році заплановане проведення обміну викладачами і студентами.

У травні 2008 року укладено угоду з Вищою школою у Шрьоді Велько Польській та Познанським університетом. Угодою передбачені двотижневе навчання студентів факультету журналістики та ППО, обмін викладачами, керівниками кафедр, розробка спільніх наукових досліджень.

З 2009 року намічено заливати провідних фахівців фонду Роберта Боша до читання лекцій та проведення практичних занять на історико-філологічному факультеті. Передбачається також поглибити звязки з кафедрою української мови інституту в Ніредьхаза (Угорщина), кафедрою фінансів Технічного університету в Кошице (Польща), кафедрою соціальної педагогіки Інституту ім. Георга Симона Ома Нюрнберга (Німеччина).

Література

1. Вища освіта України і Болонський процес: Навчальний посібник / За редакцією В. Кременя. Авторський колектив: М. Степко, Я. Болюбаш, В.Шинкарук, В.Грубінко, І.Бабин. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004. – 384 с.

А.С. Дем'янчук, доктор педагогічних наук, професор, ректор МЕГУ імені академіка С. Дем'янчука

О. Ю. Яницька, кандидат педагогічних наук, проректор з навчально-методичної роботи МЕГУ імені академіка Степана Дем'янчука

Впровадження ECTS у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті імені академіка Степана Дем'янчука

Система вищої освіти України забезпечує якісну підготовку студентів, їхню конкурентоспроможність на національному та міжнародному ринках праці. Однак ще потрібний деякий час для певної адаптації до вимог ECTS.

Європейська кредитно-трансферна система (ECTS) була створена для підвищення мобільності студентів і взаємовизнання результатів навчання за кордоном. У країнах Євросоюзу традиційно приділяють увагу розвитку міжуніверситетської співпраці як засо-

бу поліпшення якості освіти студентів вищих навчальних закладів, а програма обміну студентами є домінуючим елементом такого співробітництва. ECTS гарантує прозорість навчання, розширяє можливості вибору для студента, сприяє визнанню навчальних досягнень студента закладами вищої освіти інших країн завдяки використанню кредитів та оцінок – зрозумілої і прозорої системи оцінювання. Відомо, що ECTS шляхом інтерпретації національних критеріїв оцінювання забезпечує навчання за кордоном. Це найкращий спосіб отримання знань про мову, культуру, а також надання можливостей для розвитку навчальної та професійної кар'єри.

Вища освіта України нині перебуває в стані реорганізації навчального процесу відповідно до вимог ECTS – Європейської кредитно-трансферної та акумулюючої системи.

ECTS надає університетам необхідний інструментарій для того, щоб гарантувати прозорість навчання, збудувати мости між навчальними закладами і розширити можливості вибору для студентів. Система сприяє полегшенню визнання навчальних досягнень студентів закладами вищої освіти шляхом використання загально-зрозумілої системи оцінювання за допомогою кредитів і оцінок, а також забезпечує засобами для інтерпретації національних систем вищої освіти.

Європейська кредитно-трансферна система (ECTS) передбачає впровадження єдиних європейських стандартів та норм забезпечення якості.

Кроки щодо реалізації основних принципів Болонського процесу зроблено в Україні ще задовго до підписання Болонської декларації: введено ступеневу освіту, затверджено освітньо-кваліфікаційні рівні й напрями підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр», спеціальності рівня «спеціаліст», «магістр», державних стандартів вищої освіти, а також комплекс нормативних документів для розроблення складових систем стандартів вищої освіти.

Протягом останніх років Міністерство освіти і науки України (МОН) видало низку наказів для регулювання процесу впровадження української версії ECTS, кредитно-модульної системи організації навчального процесу, що передбачає впровадження КМСОНП в університеті.

Наказом МОН № 48 від 23.01.2004 р. «Про проведення педагого-міністрового експерименту з кредитно-модульної системи організації навчального процесу» до експерименту було залучено 59 державних вищих навчальних закладів.

Наказом МОН № 812 від 20 жовтня 2004 року «Про особливості впровадження КМСОНП» до педагогічного експерименту було залучено 106 вузів України, серед яких лише один – приватної форми навчання – Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені Академіка Степана Дем'янчука. Останнє зумовлене рядом підстав: міністерально-технічна база, потужний професорсько-викладацький склад; підручники викладачів університету з грифом міністерства щодо викладання предметів за КМСОНП. Крім того, підставами для такого кроку були розробки попередніх років щодо організації навчального процесу, чітка структура навчальних планів, виділення самостійної роботи, її методичне забезпечення, впровадження у навчальний процес модульних технологій.

Наказом МОН у педагогічній експеримент включено ряд спеціальностей, а саме: «журналістика», «початкове навчання і практична психологія», «педагогіка і методика середньої освіти», «фінанси», «менеджмент організацій». Таким чином, експериментом було охоплено 282 студенти, з якими за КМСОНП працювали 44 викладачі.

Для проведення експерименту в університеті створили навчально-методичну комісію КМСОНП (у складі проректорів та деканів), яка організувала поетапне проведення експерименту.

Згідно з наказом МОН України № 812 від 20 жовтня 2004 року підготовлено інформаційні пакети, що узгоджено з Міністерством освіти і науки України.

Ректорат підготував та затвердив положення про організацію КМСОНП, заходи з їхньої реалізації, методичні рекомендації, розпорядження і т.д. Придбано новий комп'ютерний клас для Інституту педагогічної освіти. Підготовано й видано навчальні посібники з грифом МОН України, у яких враховані вимоги КМСОНП.

Для працівників університету проведено науково-практичні конференції, семінари із залученням методистів Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, Рівненського гуманітарного університету, Національного універси-

тету водного господарства і природокористування, відповідального секретаря міжвідомчої комісії з питань упровадження Болонського процесу в Україні І. Бабина.

Учасники педагогічного експерименту вдосконалили навчальні плани, розробили робочі навчальні плани з оцінкою навчальних дисциплін у кредитах ECTS (30 кредитів на семестр, 60 – на навчальний рік), розробили критерії організації навчальних модулів з дисциплін, їх оцінювання за національною системою, 100-балльною системою згідно з кредитами ECTS, робочі навчальні програми відповідно до вимог КМСОНП.

Останні два роки позначилися подальшими змінами в організації навчання в контексті Болонського процесу: була проведена суттєва просвітницька, організаційна та методична робота. Зокрема, увагу учасників привернув ряд семінарів, організованих для науково-педагогічних працівників університету та студентства, а також працівників інших вищих навчальних закладів. В університеті постійно діє експозиція «КМСОНП в дії», тому при бажанні можна отримати найдетальнішу інформацію з цього приводу. Крім того, розроблено методику визначення трудомісткості навчальної діяльності студентів, яка була покладена в основу розрахунку кредитів ECTS у навчальних закладах; створено інформаційні пакети за різними напрямами та спеціальностями, що було досить складною і значною за обсягом роботою всього колективу університету; вдосконалено систему наскрізного контролю знань. Всі викладачі, хоч і з різним ступенем досконалості, використовують 100-балльну шкалу оцінювання знань студентів, яка надає можливість для чіткої градації оцінок як за національною системою оцінювання, так і за шкалою ECTS. Останнє забезпечує прозорість і зрозумілість результатів роботи і студента, і викладача, а також університету загалом у європейському освітньому просторі. Саме тому змінилося ставлення студентів щодо входження України до Болонського процесу (рис. 1).

2006 рік став роком повного впровадження у вищих навчальних закладах кредитно-модульної системи організації навчального процесу та інформаційних технологій навчання, що зазначено у рішенні підсумкової колегії Міністерства освіти і науки України «Забезпечення якості вищої освіти – важлива умова інноваційного розвитку держави і суспільства» (2 березня 2007 р., м. Харків).

Зокрема, у Міжнародному економіко-гуманітарному університеті імені акаадеміка Степана Дем'янчука використання кредитно-модульної системи започатковано на перших курсах усіх спеціальностей у 2005 році. Перед тим відповідно до наказів Міністерства освіти і науки України було сформовано університетську нормативну базу, до якої, поміж інших, увійшли й такі документи: «Програма впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу на 2007–2010 роки», «Положення про кредитно-модульну систему організації навчального процесу», «Порядок планування навчального процесу», «Порядок оцінювання навчальних досягнень студента» та низка інших документів.

Згідно з рекомендаціями МОНУ з 2005/2006 навчального року у навчальних планах університету простежується тенденція до зміни співвідношення між обсягами аудиторної та самостійної роботи на користь останніх. Однак, враховуючи психологічні, дидактичні та матеріально-технічні аспекти таких змін у навчальному процесі, НМУ рекомендувало науково-методичним радам факультетів (інститутів) при скороченні аудиторного навантаження дотримуватись цієї вимог, як-от: поступове скорочення інформаційно-ілюстративної складової у лекційних матеріалах, використання лекцій як інструменту формування у студентів методологічної культури, розвитку творчого мислення, навичок самостійного аналізу тощо; під час організаційне та методичне забезпечення самостійної роботи студентів: забезпечення доступності навчальної інформації, наявності навчально-методичних матеріалів, планування і контролю з боку викладача, розроблення ним ефективних критеріїв оцінювання результатів навчання і форм стимулювання різних видів навчальної діяльності.

Для забезпечення ефективності самостійної роботи студентів у 2006 року в університеті розпочато педагогічний експеримент зі створення модульного динамічного об'єктноорієнтованого середовища для навчання (Moodle). Результати експерименту показали, що створення програмних комплексів з більш ніж 200 навчальних дисциплін та використання їх у навчальному процесі університету допомогло виявити ряд проблем, основною з яких була відсутність достатньої кількості необхідної навчальної літератури з окремих нових дисциплін, особливо тих спеціальнос-

тей і спеціалізацій, які ліцензовані нещодавно. Ці проблеми були розв'язані. За підсумками експерименту прийнято рішення щодо доцільності поширення досвіду використання Moodle на всіх факультетах університету.

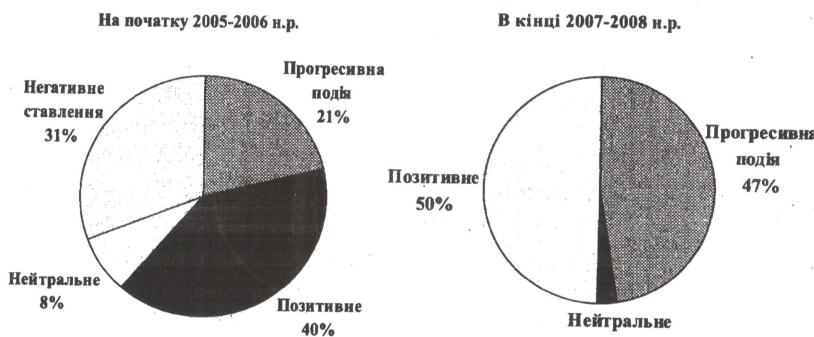

Рис. 1. Ставлення студентів університету до входження України до Болонського процесу

Невід'ємною складовою Європейської кредитно-трансферної системи є оцінювання академічних досягнень студентів. Досвід педагогічного експерименту довів доцільність традиційного оцінювання досягнень студентів з дисциплінами за різними видами їх навчальної діяльності. При цьому загальна оцінка з дисциплін визначається на основі середньозваженого бала за вітчизняною шкалою і виставляється у відомості обліку успішності та індивідуальному навчальному плані студента (ІНПС) за двома шкалами оцінювання: національною системою і за шкалою ECTS.

Аналіз досвіду університету щодо впровадження ECTS у навчальний процес показав, що з моменту оголошення педагогічного експерименту (2004 рік) і дотепер тут, як і в багатьох вищих навчальних закладах України, практично реалізовано перший етап використання європейської кредитно-трансферної системи. Однак існують об'ективні та суб'ективні чинники, які уповільнюють цей процес, вимагають вжиття термінових

дійствів не тільки на рівні вищого навчального закладу, але й держави загалом.

Одночасно можна сказати, що трансформація вищої освіти України до умов співпраці в єдиному європейському освітньому просторі вимагає комплексного підходу, що дасть змогу перейти до другого етапу впровадження ECTS.

Під час упровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу в українських вищих навчальних закладах виникають проблеми, які потребують невідкладного вирішення.

Однією із найсуттєвіших суперечностей зазначеного впровадження є значне „здрібніння“ навчальних дисциплін, що закладене у стандартах вищої освіти. Якщо не брати до уваги цикл підготовки (з цього циклу іноземна мова відображенна у навчальних планах всіх європейських університетів), то лише в циклі природничо-наукової підготовки бакалавра нараховується 8–14, а в циклі професійно-практичної підготовки – 18–20 навчальних дисциплін. Ще більше „здрібніння“ навчальних дисциплін закладене вищими навчальними закладами під час розроблення варіативних складових освітньо-професійних програм. При цьому загальний обсяг однієї навчальної дисципліни коливається від 54 до 108 годин (1,5–3 кредити ECTS).

Як наслідок, для отримання диплома за освітньо-кваліфікаційним рівнем „бакалавр“ студенту необхідно скласти підсумковий контроль із 65–67 навчальних дисциплін, що значно знижує якість підготовки у вищій школі. Натомість студенти європейських університетів, за обсягами їхніх інформаційних пакетів, протягом навчального року вивчають у середньому 9–11 навчальних дисциплін (тобто майже у два рази менше за бакалаврську підготовку, ніж в українських ВНЗ) із навчальним обсягом кожної 4–6 кредитів ECTS.

Разом з тим Україна вже має подібну практику організації навчального процесу. Як свідчать результати аналізу типових навчальних планів 1950–1970-х років, у радянські часи за п'ятирічний термін студентами вивчалося від 26 до 34 навчальних дисциплін з обсягом 76–498 аудиторних годин. З огляду на це, варто було б пе-

реглянути наявні принципи ідентифікації програм підготовки фахівців та врахувати і зарубіжний, і вітчизняний досвід, тим більше, що його схвалює старше покоління викладачів, які самі вчилися і навчали студентів у той час. Поглиблення програми підготовки фахівця на малокредитні дисципліни, надмірна кількість поточних і підсумкових контролів та індивідуальних завдань також негативно впливає на навчальне навантаження викладачів. Із впровадженням кредитно-модульної системи організації навчального процесу загальне навантаження, яке розраховується за нормами, визначеними наказом МОН №450 від 17.08.2002 р. для всіх видів навчальної роботи викладача (аудиторних занять, індивідуальної роботи зі студентом, проведення поточного і підсумкового контролю та кураторство) при стабільному контингенті студентів, значно збільшується. Водночас кількість штатних посад науково-педагогічних працівників ВНЗ III-IV рівнів акредитації, яка визначається за нормативами чисельності студентів відповідно до постанови Кабінету Міністрів України №1134 від 17.08.2002 року, за таких умов залишається майже незмінною.

У результаті вивчення навчальних планів різних ВНЗ можна зробити висновок, що при їхньому складанні нерідко порушується логічна послідовність викладання та змінюються обсяги годин на вивчення навчальних дисциплін, передбачені відповідними стандартами. Внаслідок цього при переведенні студента з одного українського вищого навчального закладу до іншого на завершальному етапі підготовки бакалавра за одним навчальним планом виникає академічна різниця із 12-17 навчальних дисциплін, що не сприяє мобільності студентів не тільки у європейському, а й у вітчизняному освітньому просторі.

Ознайомлення з інформаційними пакетами вітчизняних університетів свідчить про те, що в більшості випадків для оцінювання навчальних досягнень студентів застосовується шкала, адаптована до вимог ECTS (наказ МОН №48 від 23.01.2004 р.), нижня межа (позитивна оцінка Е за підсумковим контролем із залікового кредиту – задовільно або заразовано) якої становить 60 балів. Однак в окремих університетах ця межа коливається від 33 до 59 балів, що породжує проблему порівнюваності та визнання якості знань студентів. Значні розбіжності спостерігаються також у визначенні „вартості” під-

значення підсумкового контролю у формі екзамену за 100-балльною шкалою від 30 до 60 балів.

Усі документи Болонського процесу спрямовані на здобуття молоді людиною якісної освіти, присвоєння відповідної кваліфікації та забезпечення можливостей працевлаштування. Однак за результатами порівняльного аналізу кваліфікацій, які зазначені в чинних стандартах вищої освіти, та професійних назв робіт, що наведені у Національному класифікаторі професій ДК 003:2005, в більшості випадків встановлено їхню невідповідність. Унаслідок цього у випускників українських ВНЗ виникають труднощі під час працевлаштування не тільки на європейському, а й на вітчизняному ринку праці.

Для подолання вказаних вище проблем варто було б на державному рівні передусім прискорити розроблення і затвердження, а також твердження виконання організаційно-методичних документів упрощення кредитно-модульної системи організації навчального процесу нового покоління: «Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах»; «Комплексу нормативних документів з розробки стандартів вищої освіти»; «Переліку кваліфікацій за освітньо-кваліфікаційними рівнями та спеціальностями»; «Нормативів чисельності студентів на одну штатну посаду науково-педагогічного працівника»; «Норм часу для планування та обліку національної роботи науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів».

Зазначені заходи дадуть змогу забезпечити єдине правове поле для діяльності ВНЗ, що відповідає вимогам, критеріям і стандартам європейської вищої освіти, привабливість і якість вищої освіти, мобільність учасників освітнього простору та можливості працевлаштування.

Література

1. Вища освіта України і Болонський процес: Навчальний посібник / За редакцією В. Кременя. Авторський колектив: М. Степко, Я. Болюаш, В.Шинкарук, В.Грубінко, І.Бабин. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2004. – 384 с.
2. Національний класифікатор України: Класифікатор професій. ДК003:2005. – К.: Соцінформ, 2005. – 615 с.
3. Реформування вищої освіти України і Болонський процес. – К., 2007. – 45 с.